

自分の目の中の和歌山

グエン レ タオ ヴィ
教育学部 交換留学生 ベトナム

初めて和歌山のことを知ったのは大学の一年生の時だった。学部先輩が日本語・日本文化研究留学生として和歌山大学に留学した経験を語るトークショーを開き、私はそこに参加した。その話を聞いて、和歌山大学をはじめ、和歌山の風景、観光地、人々に強く惹かれた。そのとき、和歌山大学への留学が、私の日本語の学習の原動力となり、目標になった。和歌山は、ずっと前から密かに思いを寄せていた「人」のような存在だと言える。

和歌山に着いて、最も印象に残ったのは、雄大な山並みだった。春の山々は緑や桜色、白などに覆われており、有名な風景絵画ようだった。ベトナムでは桜が咲かず、四季もはつきりしないため、今年の春、初めて花見を経験した。二週間ほどで春が過ぎ、桜は徐々に緑になり、葉桜になった。短い間に色が変わり、まるで別の木のように見えたことに驚き、夏が来たことを実感した。

夏が近づくと、天候も一段と暑くなり、和歌山の気候の不規則な変化に気づいた。わずか1か月の間に、ベトナム人には耐え難いほど寒い日もあれば、ベトナムの夏のように暑い日もあった。日差しがガンガンと照る日もあれば、激しい土砂降りの日もあった。私の気分も、楽しい日があれば、寂しさや疲れを感じる日もあり、和歌山の天気のように揺れ動いた。悲しいときに雨が降ると、気持ちを分かってもらえたように感じ、晴れの日、天気が私を励ましてくれているように思えた。予測できない天気だが、その変化を味わうのが好きだ。

梅雨に入ると、至るところで紫陽花が見られた。青、紫、ピンク、緑など、さまざまな色の花があり、彩り豊かな絵のように並んでいる。私にとって紫陽花は、日本、特に和歌山の梅雨を象徴する花であり、その美しさにとっても惹かれる。外国人の私にとって、日本の四季の移ろいはとても興味深い。秋と冬には、どのような変化が見られるのか今から楽しみにしている。

また、和歌山の神社や寺院、史跡にも深い興味がある。和歌山城、大年神社、伊久此売神社、紀州東照宮を訪れ、和歌山の古風な雰囲気と伝統文化を肌で感じることができた。さらに、和歌祭りに参加する機会もあり、そこでは歴史を学ぶだけでなく、文化を守り続ける和歌山の人々の精神に感動した。時代が変わっても、歴史的な建物や文化を大切にしようとする姿勢に、深い敬意を抱いている。

なかでも和歌山で一番好きなのは、人々の優しさだ。実は、来日前は、異文化の中でうまく適応できるのか、差別を受けるのではないかと不安だった。しかし実際には、周りの人達から物心両面で支えてもらっている。先生方は日

本語だけでなく、生活全般を丁寧に指導し、WIN コンコードの皆さんは交流イベントを通じて留学生を支えてくれる。授業では、和歌山大学の学生が内容を根気よく説明してくれる。見知らぬ人でも、倒れた自転車を起こしたり、落とし物を拾ったり、見返りを求めず助けてくれる。和歌山の人々のこうした日常の優しさが、私の経験を貴重で唯一無二のものにしてくれている。

和歌山に来て2か月半。日本全体、そして和歌山のさまざまな面を体験することができた。泣きたいほど不安になる日もあるが、風景・天候・季節・人々、そのすべてが、私に深い印象と忘れられない思い出を残してくれた。これからも、和歌山がもたらしてくれる新しい経験を存分に味わいたいと思う。

Wakayama trong đôi mắt của mình

Nguyễn Lê Thảo Vy

Sinh viên trao đổi khoa Giáo dục/Việt Nam

Lần đầu tiên mình biết đến Wakayama là khi mình học năm nhất. Đó là khi mình tham gia vào buổi talkshow chia sẻ về trải nghiệm du học của một đàn chị đã từng là nghiên cứu sinh tại đại học Wakayama. Cũng từ đó, mình bắt đầu say mê với những câu chuyện về Wakayama, về thiên nhiên, cảnh vật và con người nơi đây. Có thể nói, Wakayama chính là “người” mà mình đã thâm thương trộm nhớ từ rất lâu, rất lâu về trước.

Khi mình đặt chân đến Wakayama, điều khiến mình ấn tượng sâu sắc nhất có lẽ chính là những dãy núi hùng vĩ nơi đây. Vì khi ấy vẫn còn xuân, nên những dãy núi ấy được bao trùm bởi biết bao màu sắc... Đó cũng chính là lần đầu tiên mình được trải nghiệm cảm giác ngắm hoa anh đào. Và hai tuần sau đó, khi mùa xuân qua đi, hoa anh đào dần ngả sắc xanh và chuyển thành lá non. Chỉ trong khoảng thời gian ngắn ngủi ấy, chúng như thể chuyển mình thành một giống cây khác, khiến mình không khỏi bất ngờ, cũng như cảm nhận ra rằng mùa hè đang đến gần.

Cùng với việc mùa hè đến, thời tiết cũng trở nên nóng dần lên, khiến mình nhận ra sự biến hoá bất thường trong khí hậu tại Wakayama này. Dù chỉ vón vện trong suốt một tháng, lại có những ngày lạnh đến mức người Việt Nam khó có thể chịu đựng, cũng có những ngày nhiệt độ tăng cao như mùa hè ở Việt Nam. Có những ngày nắng chói chang, cũng có những ngày mưa rơi tầm tã. Từ khi đến Wakayama, mình có những ngày vui vẻ, cũng có những ngày buồn bã, mệt mỏi rã rời. Có lẽ, cảm xúc của mình cũng giống như sự thất thường của thời tiết ở Wakayama. Thời tiết tại đây không thể lường trước được, nhưng mình lại rất thích cảm nhận sự bất thường này. Hơn nữa, gần đây, khi vào mùa mưa, mình có thể thấy hoa cẩm tú cầu ở khắp mọi nơi. Mình nhận thấy sự chuyển mình của bốn mùa ở Nhật Bản thật thú vị, và cũng rất mong chờ xem sẽ có những thay đổi gì trong mùa thu và mùa đông sắp tới.

Ngoài ra, mình cũng rất quan tâm đến các đền thờ, chùa chiền và di tích lịch sử ở Wakayama. Mình cảm thấy khâm phục và cảm động trước những nỗ lực của người dân Wakayama để bảo tồn kiến trúc lịch sử và văn hóa nơi này.

Tuy nhiên, so với những điều đã nói ở trên, điều mình thích nhất ở Wakayama chính là sự tử tế của con người nơi đây. Người dân Wakayama luôn đối xử với mình một cách rất chân thành. Mình biết ơn các thầy cô giáo tại Đại học Wakayama, các ông bà trong tổ chức WIN, cũng như các bạn sinh viên của Đại học Wakayama. Nhờ vào sự tử tế của người dân Wakayama, những trải nghiệm trong những ngày qua của mình đã trở nên quý giá, độc nhất vô nhị.

Kể từ khi đến Wakayama, đã hai tháng rưỡi trôi qua. Dù đôi khi cảm thấy lo lắng và mệt mỏi đến mức muốn khóc, nhưng phong cảnh, thời tiết, mùa màng và con người ở đây để lại cho mình ấn tượng sâu sắc cùng những kỷ niệm khó quên. Mình đang rất mong chờ vào những trải nghiệm mới mà Wakayama sẽ mang đến cho mình trong thời gian tới!